

[Behnke]

den fulde pris. Derefter refunderes afgiften fra de lokale toldmyndigheder. Herved får gartneren en renteudgift ved at skulle lægge afgiften ud. Ydermere mister staten en renteindtægt, idet brændselsfirmaernes frist med hensyn til afregning af afgift til toldvæsenet er længere end den tid, der går, før gartneren får refundert afgiften. Det anslås af toldkontoret i Århus, at hvert tolddistrikt anvender mindst en hel stilling på dette arbejde.

For landmænd, der køber afgiftslettet brændstof til maskiner (blå benzin), udstedes der legitimationskort, som fritager landmanden for at betale afgiften ved køb. En tilsvarende ordning for gartnerierne ville betyde de nævnte tre fordele:

- Gartneren spares for at udlægge afgiftspenge.
- Staten mister ikke renter af penge hos brændselsfirmaerne.
- Personalet i toldvæsenet kan sættes til noget bedre end at forestå dette ekspeditionsarbejde.

Svar (3/11 87):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Det er ikke korrekt, at der er forskel i reglerne om afregning af energiafgifter for landbrug og gartnerier. I energiafgiftsloven er der fastsat ensartede regler for alle momsregistrerede virksomheder, hvorefter virksomhederne selv modregner energiafgifterne ved indbetaling af moms. Virksomheder med et stort energiforbrug (f.eks. væksthushavne) har mulighed for at få fremskyndet tilbagebetalingen af afgiften.

Gartnerier har lige så vel som landbrug mulighed for at få udstedt legitimationskort til køb af afgiftsfri (blå) benzin og derved mulighed for at blive fritaget for at betale afgift af dette brændstof ved købet.

Ordningen med den afgiftsfri (blå) benzin kræver megen administration, og den kan ikke overføres til gartnerierne og andre momsregistrerede virksomheders olieforbrug.

Sagen er jo den, at den afgiftsfri benzin kun må bruges til specielle formål (traktorkørsel). Den olie, som f.eks. bruges i landbrug og gartnerier, bruges som regel både til opvarmning af privat beboelse (der ikke kan fritages for afgift) og til erhvervsbygninger.

Spm. nr. S 99

Til *miljøministeren* (22/10 87) af:

Arne Jensen (S):

»Vil ministeren oplyse, i hvilket omfang kommuners miljøtilsyn med landbrugsejendomme udøves af ikkesagkyndige i miljøsa-ger?«

Begrundelse

I en del kommuner er der ifølge presseudtalelser, stillingsopslag m.v. ansat medarbejdere uden egentlig miljømæssig baggrund og uddannelse.

Disse ansættelser kan vel næppe siges at være forsvarlige set ud fra et miljøsynspunkt, når der ikke ligger en egentlig uddannelse som baggrund for bestridelsen af et arbejde, som må anses for at have stor samfundsmæssig betydning, og det kan overvejes, i hvilket omfang inhabilitet kommer på tale, hvis miljøtilsyn udøves af aktive landmænd.

Svar (30/10 87):

Miljøministeren (Chr. Christensen):

Miljøstyrelsen har over for mig oplyst følgende:

»Der foreligger ikke opgørelser over, hvilken baggrund man finder hos de kommunale miljømedarbejdere, som fører landbrugstilsyn.

Ud fra sammensætningen af hold på kurser, hvor Miljøstyrelsen stiller lærerkæfter til rådighed, ved styrelsen, at de kommunale miljømedarbejdere oftest har grunduddannelse som ingeniører, biologer, dyrlæger eller miljøteknikere. Men i en række tilfælde er personer med en for dette område mere utraditionel grunduddannelse også inddraget i miljøarbejdet.

Ingen grunduddannelse – heller ikke de nævnte – sigter direkte til arbejdet som miljømedarbejder i en kommune eller amtskommune. Derfor har Den kommunale Højskole etableret Den fælleskommunale Miljøefteruddannelse, som er et omfattende system af efteruddannelse. Heri indgår også kurser om landbrugstilsyn.

Det forekommer, at kommunale miljømedarbejdere – som andre mennesker – driver deltidslandbrug. Efter Miljøstyrelsens opfattelse kan det ikke gøre dem uegnede til at føre landbrugstilsyn. For god ordens skyld skal det næv-